

DIREKTIIVID

NÕUKOGU DIREKTIIV 2009/119/EÜ,

14. september 2009,

millega kohustatakse liikmesriike säilitama toornafta ja/või naftatoodete miinimumvarusid

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

varude kättesaadavust kriisi korral.

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artiklit 100,

- (4) Kõnealune eesmärk eeldab muu hulgas ühenduse süsteemi ja Rahvusvahelise Energiaagentuuri (edaspidi „IEA”) ettenähtud süsteemi suuremat lähendamist.

võttes arvesse komisjoni ettepanekut,

- (5) Nõukogu 24. juuli 2006. aasta direktiivi 2006/67/EÜ (millega liikmesriike kohustatakse säilitama toornafta ja/või naftatoodete miinimumvarusid) ⁽⁴⁾ kohaselt arvutatakse varud eelmise kalendriaasta keskmise päevase sisetarbimise alusel. Seevastu 18. novembri 1974. aasta rahvusvahelist energiaprogrammi käsitleva kokkuleppe (edaspidi „IEA kokkulepe”) alusel kehtestatud varude hoidmise kohustused arvutatakse nafta ja naftatoodete puhasimpordi koguste põhjal. Sellel ja ka teistel metoodika erinevusest tulenevatel põhjustel on vaja kohandada varude säilitamise kohustuste ja ühenduse kriisivarude arvutamise meetodeid, et ühtlustada neid IEA kokkuleppe rakendamise raames kasutatavate meetoditega, olenemata sellest, et IEA arvutusmeetodeid võib olla vaja hinnata viimastel kümnenditel toimunud tehnoloogia arengut silmas pidades ning et IEAse mittekuuluvatel riikidel, kes sõltuvad täielikult impordist, võib olla vaja rohkem aega oma varude säilitamise kohustuste kohandamiseks. Varude tasemete arvutamise meetodite ja menetluste muudatused võivad olla vajalikud ja kasulikud selleks, et täiendavalt suurendada sidusust IEA tavadega, sealhulgas näiteks muudatused, mille tulemusena vähendatakse teatud liikmesriikide jaoks varude arvutamisel kohaldatavat 10 % suurust vähendamise määra, või muudatused, mis võimaldaks toorbensiini varude erinevat kohtlemist või liikmesriigi territoriaalvetes asuvatel tankeritel hoitavate varude arvessevõtmist.

võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamust ⁽¹⁾,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ⁽²⁾,

pärast konsulteerimist Euroopa Andmekaitseinspektoriga ⁽³⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) Toornafta ja naftatoodete tarnetel ühendusse on jätkuvalt väga suur tähtsus, seda eelkõige transpordisektori ja keemiatööstuse jaoks.
- (2) Tootmise kasvav kontsentreerumine, naftavarude vähenemine ja naftatoodete tarbimise suurenemine kogu maailmas suurendavad tarneraskuste tekkimise ohtu.
- (3) Euroopa Ülemkogu rõhutas oma tegevuskavas (2007–2009) pealkirjaga „Euroopa energiapoliitika” vajadust parandada varustuskindlust Euroopa Liidus (EL) tervikuna ja igas liikmesriigis eraldi, vaadates muu hulgas läbi liidu naftavarude mehhanismid, käsitledes eelkõige

⁽¹⁾ 22. aprilli 2009. aasta arvamus (Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata).

⁽²⁾ 13. mai 2009. arvamus (Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata).

⁽³⁾ ELT C 128, 6.6.2009, lk 42.

- (6) Omamaine naftatootmine võib varustuskindlusele kaasa aidata ja võiks seega õigustada olukorda, et naftatootvatel liikmesriikidel on teistest liikmesriikidest vähem varusid. Kõnealune erand ei tohiks siiski tuua kaasa suurt muutust varude säilitamise kohustustes direktiivis 2006/67/EÜ sätestatud kohustustega võrreldes. Sellest tulenevalt peaks teatavate liikmesriikide varude säilitamise kohustus olema kindlaks määratud nafta sisetarbimise, mitte impordi põhjal.

⁽⁴⁾ ELT L 217, 8.8.2006, lk 8.

- (7) Euroopa Ülemkogu Brüsseli kohtumisel 8.–9. märtsil 2007 tehtud eesistujariigi järeldustes osutatakse üha suuremale ja kiireloomulisemale vajadusele, et ühendus kehtestaks Euroopa ja liikmesriikide tasandil võetavaid meetmeid ühendava integreeritud energiapoliitika. Seetõttu on oluline tagada suurem ühtsus erinevates liikmesriikides kehtestatud varude säilitamise mehhanismidega tagatud standardite vahel.
- (8) Naftavarude kättesaadavus ja energiavarustuse kaitse moodustavad liikmesriikide ja ühenduse avaliku julgeoleku põhituuma. Neid eesmärke aitab saavutada varude säilitamise kesküksuste (CSEd) olemasolu ühenduses. Selleks, et asjaomased liikmesriigid saaksid võimalikult optimaalselt kasutada siseriiklikku õigust CSEde volituste määratlemiseks, kergendades samas lõpptarbijatele sellisest varude säilitamisest tulenevat finantskoormust, peaks olema piisav, kui keelatakse varude kasutamine kaubanduslikel eesmärkidel, lubades samas naftavarusid säilitada kõikjal ühenduses ja seda võivad teha kõik selleks otstarbeks loodud CSEd.
- (9) Võttes arvesse naftavarusid käsitlevate ühenduse õigusaktide eesmärke, julgeolekukaalutlusi, mida võivad tõstatada mõned liikmesriigid, ja soovi muuta liikmesriikide vahelise solidaarsuse mehhanismid rangemaks ja läbipaistvaks, on vaja keskendada CSEde toimimine nii palju kui võimalik nende oma riigi territooriumile.
- (10) Naftavarusid peaks olema võimalik säilitada kõikjal ühenduses, eeldusel et võetakse nõuetekohaselt arvesse nende füüsilist ligipääsetavust. Sellest tulenevalt peaksid majandustegevuses osalejad, kellel lasub varude säilitamise kohustus, saama ennast sellest vabastada, delegerides kohustuse teistele majandustegevuses osalejatele või mis tahes CSEle. Lisaks väheneks diskrimineerivate tavade oht riiklikul tasandil, kui selliste kohustuste delegerimisega ühenduses asuvale vabalt valitud CSE-le kaasneks makse, mille summa ei ületaks osutatud teenuste maksumust. Majandustegevuses osaleja õigus kohustusi delegerida ei peaks tähendama, et teine pool on kohustatud sellist delegerimist aktsepteerima, kui käesolevas direktiivis ei sätestata teisiti. Kui liikmesriigid otsustavad piirata majandustegevuses osalejate delegerimisõigust, peaksid nad tagama, et majandustegevuses osalejatele on garanteeritud õigus delegerida teatav minimaalne protsent oma kohustustest; need liikmesriigid peaksid seega tagama, et nende CSE aktsepteerib varude säilitamise kohustuse delegerimist sellises koguses, mis on vajalik majandustegevuses osalejate delegerimisõigusele kehtestatud minimaalse protsendi garanteerimiseks.
- (11) Liikmesriigid peaksid tagama kõikide nende varude kättesaadavuse, mille säilitamine on ühenduse õigusaktidega ette nähtud. Sellise kättesaadavuse tagamiseks ei tohiks kõnealuste varude omandiõigust vähendada ega piirata viisil, mis võiks takistada varude kasutamist nafta tarnekatkestuste korral. Arvesse ei tohiks võtta naftatooteid, mis kuuluvad äriühingutele, kelle puhul on suur oht, et nende varude suhtes kohaldatakse täitemenetlust. Kui majandustegevuses osalejatele on kehtestatud varude säilitamise kohustus, võib nimetatud ohuna käsitada pankrotimenetluse või inkassomenetluse algatamist.
- (12) Selleks et liikmesriikidel oleks võimalik eriti kiireloomulistele juhtudele või kohalikele kriisidele kiiresti reageerida, võib olla asjakohane lubada neil kasutada osa oma varudest selliste olukordade puhul. Sellised kiireloomulised juhud või kohalikud kriisid ei hõlma toornafta või naftatoodete hinna muutustest tulenevaid olukordi, kuid võivad hõlmata maagaasitarnetes esinevaid katkestusi, mis nõuavad ümberlülitumist teisele kütuseliigile, st energiatootmisel toornafta või naftatoodete kütusena kasutamist.
- (13) Pidades silmas seda, mida on vaja seoses eriolukorras rakendatavate poliitikate kehtestamiseks, varude säilitamise riiklike mehhanismidega tagatud standardite lähendamiseks ja eeskätt kriisiolukorras varude tasemetest parema ülevaate tagamiseks, peaks liikmesriikidel ja ühendusel olema kõnealuste varude tõhustatud kontrolliks vajalikud vahendid. Kahepoolsete lepingute kohaselt säilitatavad varud või lepingulised õigused osta teatavas mahus selliseid varusid (nn piletid), mis vastavad kõigile käesoleva direktiiviga kehtestatud kohustustele, peaks olema oluliseks kõnealuse lähendamise suurendamise vahendiks.
- (14) Suure osa varude kuulumine liikmesriikidele või erinevate riiklike ametiasutuste loodud CSE-dele peaks võimaldama tõhustada kontrolli ja suurendada läbipaistvust vähemalt nimetatud varude osa ulatuses.
- (15) Selleks et aidata kaasa varustuskindluse tõhustamisele ühenduses, peaksid varud, mille on hankinud liikmesriigid või CSEd ja mis moodustavad liikmesriikide vastu võetud otsuste kohaselt nn erivarud, vastama kriisiolukorra tegelikele vajadustele. Lisaks peaks sellistel varudel olema juriidiline eristaatus, mis tagaks kriisiolukorras nende täieliku kättesaadavuse. Selleks peaksid asjaomased liikmesriigid tagama vajalike meetmete võtmise kõnealuste varude tingimusteta kaitsmiseks mis tahes täitemeetmete vastu.
- (16) CSEdele või liikmesriikidele kuuluvate varude kogustele tuleks selles staadiumis kehtestada tasemed, mille on iga asjaomane liikmesriik sõltumatult ja vabatahtlikult kindlaks määranud.

- (17) Kuna kontrolle on vaja tõhustada ja läbipaistvust suurendada, tuleks kriisivarude, mis ei ole erivarud, suhtes kehtestada rangemad järelevalvenõuded ja teatud juhtudel peaksid liikmesriigid olema kohustatud teatama kriisivarude kättesaadavust reguleerivatest meetmetest ja varude säilitamist reguleerivate korralduste igasugusest muutmisest.
- (18) Individuaalsete varude asendamisest tingitud erivarude mahu kõikumine võib olla lubatud, et võimaldada teha vajalikke toiminguid, näiteks varude värskuse tagamiseks nõutavad toimingud, muutunud tootespetsifikatsiooniga kooskõla tagamiseks nõutavad toimingud või säilitamist käsitlevate uute hankemenetluste korraldamisega seotud toimingud.
- (19) Kui kriisivarud ja erivarud on segatud majandustegevuses osalejate poolt säilitatavate muude varudega, tuleks rõhutada kriisivarude tasemete läbipaistvust.
- (20) Tundub, et direktiivis 2006/67/EÜ sätestatud varusid käsitlevate kokkuvõtete esitamise sagedus ja tähtaeg ei ole kooskõlas mujal maailmas loodud erinevate naftavarude süsteemidega. Oma resolutsioonis energiahinna tõusu makromajandusliku mõju kohta toetas Euroopa Parlament aruandluse sagedasemaks muutmist.
- (21) Selleks et vältida erinevaid tootekategoriaid käsitleva teabe dubleerivat esitamist liikmesriikide poolt, tuleks erinevate käesolevas direktiivis osutatud naftatoodete kategooriate puhul lähtuda Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. oktoobri 2008. aasta määrusest (EÜ) nr 1099/2008 energiastatistika kohta ⁽¹⁾.
- (22) Varustuskindluse tõhustamiseks, turgude täielikumaks teavitamiseks, tarbijatele naftavarude olukorra kohta kinnituse andmiseks ja teabeedastuse optimeerimiseks tuleks ette näha statistiliste kokkuvõtete koostamise ja nende edastamise eeskirjade hilisema muutmise ja täpsustamise võimalus.
- (23) Samu eesmärgi silmas pidades tuleks statistiliste kokkuvõtete koostamise ja nende edastamise kohustust laiendada ka muudele varudele peale kriisivarude ja erivarude ning näha ette nende kokkuvõtete igakuine esitamine.
- (24) Kuna komisjonile esitatud kokkuvõtetes võib esineda vigu või lahknevusi, peaks komisjoni töötajatel või volitatud esindajatel olema võimalik kontrollida liikmesriikide val-
- misolekut eriolukordadeks ja selleks säilitatavaid varusid. Selle tagamiseks, et selliseid kontrolle viiakse läbi tõhusalt kooskõlas siseriiklike menetlustega, tuleks tugineda liikmesriikide siseriiklikele kordadele.
- (25) Saadud või kogutud andmed peaksid läbima tervikliku elektroonilise ja statistilise andmetöötlusprotsessi. See eeldab integreeritud vahendite ja menetluste kasutamist. Seetõttu peaks komisjon saama võtta kõik sellekohased meetmed, arendades eelkõige välja uued infotehnoloogilised süsteemid.
- (26) Üksikisikute kaitse isikuandmete töötlemisel liikmesriikides on reguleeritud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. oktoobri 1995. aasta direktiiviga 95/46/EÜ üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise kohta, ⁽²⁾ üksikisikute kaitse isikuandmete töötlemisel komisjonis on reguleeritud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. detsembri 2000. aasta määrusega (EÜ) nr 45/2001 üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ühenduse institutsioonides ja asutustes ning selliste andmete vaba liikumise kohta ⁽³⁾. Nimetatud õigusaktides nõutakse eelkõige, et isikuandmete töötlemisel oleks õiguspärane eesmärk, ja nendes sätestatakse, et kõik juhuslikult kogutud isikuandmed tuleb viivitamatult kustutada.
- (27) Tihti segatakse naftatoodete hulka biokütuseid ja teata- vaid lisaaineid. Kui toimub segamine nende toodetega või see on ette nähtud, peaks olema võimalik neid arvesse võtta nii varude säilitamise kohustuse kui ka säilitatavate varude arvutamisel.
- (28) Asjaomastel liikmesriikidel peaks olema lubatud täita mis tahes kohustusi, mis neil võivad olla tulenevalt IEA kokkuleppe rakendamisel vastu võetud varude ringlusesse laskmise otsusest või kõnealuse kokkuleppe rakendusmeetmetest. Tarneraskustele tõhusaks reageerimiseks on oluline IEA otsuste nõuetekohane ja õigeaegne täitmine. Selle tagamiseks peaksid liikmesriigid laskma ringlusesse osa oma kriisivarudest kõnealuses IEA otsuses sätestatud määral. Komisjon peaks tegema tihedat koostööd IEAga ning tagama, et ühenduse tasandil võetavad meetmed põhineksid IEA meetodikal. Eelkõige peaks komisjonil olema võimalik soovitada kõigi liikmesriikide varude ringluseslaskmist, kui see on asjakohane selleks, et täendada IEA otsust, milles kutsutakse IEA liikmeid oma varusid ringlusesse laskma, või sellise otsuse rakendamise hõlbustamiseks. Kui liikmesriigid võtavad meetmeid vastuseks tarnekatkestustele, on IEA liikmeks olevate ja IEA liikmete hulka mittekuuluvate liikmesriikide vahelise tugeva ja kogu ühendust hõlmava solidaarsuse ja ühtsuse huvides asjakohane, et liikmesriigid reageeriksid sellistele komisjoni soovitudele positiivselt.

⁽¹⁾ ELT L 304, 14.11.2008, lk 1.

⁽²⁾ EÜT L 281, 23.11.1995, lk 31.

⁽³⁾ EÜT L 8, 12.1.2001, lk 1.

- (29) Nõukogu 24. juuli 1973. aasta direktiivi 73/238/EMÜ (toornafta ja naftatoodete tarneraskuste mõju leevendamise meetmete kohta) ⁽¹⁾ eesmärk on eelkõige kompenseerida või vähemalt hajutada selliste raskuste (isegi kui need on ajutised) kahjulikku mõju, mille tulemusena toornafta või naftatoodete tarned olulisel määral vähenavad, millest tingituna võivad omakorda tekkida ka tõsised häired ühenduse majandustegevuses. Käesoleva direktiiviga tuleks kehtestada samasugused meetmed.
- (30) Direktiivi 73/238/EMÜ eesmärk on muu hulgas asutada nõuandorgan, et hõlbustada liikmesriikide poolt selles valdkonnas võetavate või soovitatavate praktiliste meetmete koordineerimist. Käesolevas direktiivis tuleks sätestada samasuguse organi loomine. Igal liikmesriigil tuleks koostada kava, mida saaks rakendada toornafta ja naftatoodete tarneraskuste korral. Samuti peaks iga liikmesriik tegema korraldused seoses organisatsiooniliste meetmega, mida tuleb kriisiolukorras rakendada.
- (31) Võttes arvesse, et käesoleva direktiiviga kehtestatakse mitu uut mehhanismi, tuleks selle rakendamine ja toimimine läbi vaadata.
- (32) Käesolev direktiiv hõlmab kõiki aspekte, mida käsitletakse nõukogu 20. detsembri 1968. aasta otsuses 68/416/EMÜ liikmesriikide toornafta ja/või naftatoodete miinimumvarude säilitamise kohustusega seotud valitsustevaheliste üksiklepingute sõlmimise ja rakendamise kohta, ⁽²⁾ või asendab need. Seega kaotab kõnealune otsus oma eesmärgi.
- (33) Kuna käesoleva direktiivi eesmärki, nimelt nafta varustuskindluse kõrge taseme säilitamine ühenduses liikmesriikide solidaarsusel põhinevate usaldusväärsete ja läbipaistvate mehhanismide abil, pidades samas kinni siseturu ja konkurentsieeskirjadest, ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada, kuid mida on selle ulatuse ja toime tõttu parem saavutada ühenduse tasandil, võib ühendus võtta meetmeid kooskõlas asutamislepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev direktiiv nimetatud eesmärgi saavutamiseks vajalikust kaugemale.
- (34) Käesoleva direktiivi rakendamiseks vajalikud meetmed tuleks vastu võtta vastavalt nõukogu 28. juuni 1999. aasta otsusele 1999/468/EÜ, millega kehtestatakse komisjoni rakendusvolituste kasutamise menetlused ⁽³⁾.

- (35) Kooskõlas paremat õigusloomet käsitleva institutsiooni-devahelise kokkuleppe punktiga 34 julgustatakse liikmesriike koostama nende endi jaoks ja ühenduse huvides vastavustabeleid, kus on võimalikult suures ulatuses välja toodud vastavus käesoleva direktiivi ja ülevõtmismeetmete vahel, ning tegema need tabelid üldsusele kättesaadavaks.
- (36) Seepärast tuleks direktiivid 73/238/EMÜ ja 2006/67/EÜ ning otsus 68/416/EMÜ kehtetuks tunnistada,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 1

Eesmärk

Käesoleva direktiiviga sätestatakse eeskirjad, mille eesmärk on tagada nafta varustuskindluse kõrge tase ühenduse liikmesriikide solidaarsusel põhinevate usaldusväärsete ja läbipaistvate mehhanismidele kaudu, säilitades toornafta ja/või naftatoodete miinimumvarud ning kehtestades tõsise puudujäägiga tegelemiseks vajalikud menetlused.

Artikkel 2

Mõisted

Käesolevas direktiivis kasutatakse järgmisi mõisteid:

- „võrdlusaasta” – kalendriaasta, mille tarbimis- või puhasimpordi andmeid kasutatakse säilitamisele kuuluvate või teatud ajahetkel realselt olemasolevate varude arvutamiseks;
- „lisaaained” – mittesüsivesinikuühendid, mida lisatakse tootele või segatakse tootega selle omaduste muutmiseks;
- „biokütus” – vedel- või gaasiline transpordikütus, mida toodetakse biomassist; „biomass” on põllumajanduslikust tootmisest (kaasa arvatud taimsed ja loomsed ained), metsatööstusest ja seotud sektoritest pärit toodete, jäätmete ja jääkide bioloogiliselt lagunev fraktsioon ning tööstus- ja olmejäätmete bioloogiliselt lagunev fraktsioon;
- „sisetarbimine” – riigis nii energia tootmisega kui sellega mitteseotud kasutuseks tarnitud üldkogused, mis arvutatakse vastavalt II lisale; see koondnäitaja hõlmab tarneid muundamisectorile ning tarneid tööstus- ja transpordisectorile, kodumajapidamistele ja muudele sektoritele lõpptarbimise eesmärgil; samuti hõlmab see energiasectori oma tarbimist (välja arvatud rafineerimistehaste kütus);

⁽¹⁾ EÜT L 228, 16.8.1973, lk 1.

⁽²⁾ EÜT L 308, 23.12.1968, lk 19.

⁽³⁾ EÜT L 184, 17.7.1999, lk 23.

- e) „kehtiv rahvusvaheline otsus varude ringlusesse laskmise kohta” – igasugune Rahvusvahelise Energiaagentuuri haldusnõukogu jões olev otsus teha toornafta või naftatooted turule kättesaadavaks, lastes ringlusesse selle liikmete varud ja/või võttes täiendavaid meetmeid;
- f) „varude säilitamise keskus” (CSE) – asutus või talitus, kellele võib anda volitused tegutseda naftavarude, sealhulgas kriisivarude ja erivarude soetamiseks, säilitamiseks või müümiseks;
- g) „tõsine tarnekatkestus” – ühendusse või liikmesriiki tehtavate toornafta või naftatoodete tarnete märkimisväärne ja järsk vähenemine, mis on või ei ole kaasa toonud kehtiva rahvusvahelise otsuse varude ringlusesse laskmise kohta;
- h) „rahvusvahelised merepunkrivarud” – nagu on määratletud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. oktoobri 2008. aasta määruse (EÜ) nr 1099/2008 A lisa punktis 2.1;
- i) „naftavarud” – energiatoodete varud, mis on loetletud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. oktoobri 2008. aasta määruse (EÜ) nr 1099/2008 C lisa punkti 3.1 esimeses lõigus;
- j) „kriisivarud” – naftavarud, mida iga liikmesriik peab säilitama vastavalt artiklile 3;
- k) „kommertsvarud” – majandustegevuses osalejate naftavarud, mille säilitamine ei ole käesoleva direktiivi alusel kohustus;
- l) „erivarud” – artiklis 9 sätestatud tingimustele vastavad naftavarud;
- m) „füüsiline ligipääsetavus” – varude asukohta väljaselgitamise ja varude transportimise kord, millega tagada varude ette nähtud aja jooksul ringlusesse laskmine või tegelik lõppkasutajateni ja turgudele toimetamine, või esile kerkinud tarneprobleemide leevendamist soodustavad tingimused.

Käesolevas artiklis esitatud mõisteid võib täpsustada või muuta vastavalt artikli 23 lõikes 2 osutatud regulatiivkomitee menetlusele.

Artikkel 3

Kriisivarud – varude säilitamise kohustuste arvutamine

- Liikmesriigid võtavad vastu sellised õigus- ja haldusnormid, et mis on asjakohased 31. detsembriks 2012 selle tagamiseks, et ühenduses liikmesriikide huvides igal ajal säilitatavad nafta koguvarud vastavad vähemalt 90 päeva varudele keskmise päevase puhasiimpordi alusel või 61 päeva varudele keskmise päevase sisetarbimise alusel, olenevalt sellest, kumb kogus on suurem.
- Arvesse võetav keskmine päevane puhasiimport arvutatakse naftatoodete eelmise kalendriaasta impordi toornafta ekvivalendi põhjal, mis määratakse kindlaks vastavalt I lisas esitatud korrale ja meetodile.

Arvesse võetav keskmine päevane sisetarbimine arvutatakse eelmise kalendriaasta sisetarbimise toornafta ekvivalendi põhjal, mis määratakse kindlaks ja arvutatakse vastavalt II lisas esitatud korrale ja meetodile.

3. Olenemata lõikest 2 määratakse kõnealusel lõikes osutatud keskmine päevane puhasiimport ja sisetarbimine iga kalendriaasta 1. jaanuarist kuni 31. märtsini kestva perioodi kohta siiski kindlaks vastava kalendriaasta suhtes üle-eelmisel kalendriaastal imporditud või tarbitud koguste põhjal.

4. Käesolevas artiklis osutatud varude säilitamise kohustuste arvutamise korda ja meetodeid võib muuta vastavalt artikli 23 lõikes 2 osutatud regulatiivkomitee menetlusele.

Artikkel 4

Varude taseme arvutamine

1. Säilitatavate varude tasemed arvutatakse vastavalt III lisas esitatud meetoditele. Kui arvutatakse artikli 9 alusel säilitatavate tootekategooriate varude taset, kohaldatakse neid meetodeid üksnes kõnealuse kategooria toodete suhtes.

2. Teataval ajahetkel säilitatavate varude tase arvutatakse võrdlusaasta andmete põhjal, mis on kindlaks määratud vastavalt artiklis 3 sätestatud eeskirjadele.

3. Mis tahes naftavarusid võib samaaegselt arvesse võtta nii liikmesriikide kriisivarude kui nende artikli 9 kohaste erivarude arvutamisel, eeldusel et need naftavarud vastavad käesoleva direktiiviga mõlemat liiki varude suhtes kehtestatud tingimustele.

4. Lõigetes 1 ja 2 osutatud varude tasemete arvutamise korda ja meetodeid võib muuta vastavalt artikli 23 lõikes 2 osutatud regulatiivkomitee menetlusele. Kõnealuseid meetodeid ja korda, sealhulgas III lisas sätestatud mahaarvamise kohaldamist, võib olla vaja muuta eelkõige selleks, et tagada suurem kooskõla IEA tavadega.

Artikkel 5

Varude kättesaadavus

1. Liikmesriigid tagavad igal ajal kriisivarude ja erivarude kättesaadavuse ja nende füüsilise ligipääsetavuse käesoleva direktiivi kohaldamiseks. Nad kehtestavad korra kõnealuste varude identifitseerimiseks, nende üle arvestuse pidamiseks ja nende kontrollimiseks, et varusid oleks igal ajal võimalik kontrollida. See nõue kehtib samuti mis tahes kriisivarude ja erivarude suhtes, mis on segatud majandustegevuses osalejate hoitavate muude varudega.

Liikmesriigid võtavad kõik vajalikud meetmed, et vältida kõiki takistusi ja tõkkeid, mis võivad kriisivarude ja erivarude kättesaadavust kahjustada. Iga liikmesriik võib kehtestada piiranguid või täiendavaid tingimusi võimalusele säilitada oma kriisivarusid ja erivarusid väljaspool oma riigi territooriumi.

2. Kui on põhjust rakendada artiklis 20 sätestatud eriolukorra menetlusi, keelavad liikmesriigid mis tahes meetmete võtmise ja hoiduvad selliste meetmete võtmisest, mis takistavad kriisivarude või erivarude edastamist, kasutamist või ringlusse laskmist, mida säilitatakse selle liikmesriigi territooriumil teise liikmesriigi jaoks.

Artikkel 6

Kriisivarude register – aastaaruanne

1. Iga liikmesriik peab üksikasjalikku ja pidevalt ajakohastatavat registrit kõikidest tema huvides säilitatavatest kriisivarudest, mis ei ole erivarud. Register sisaldab eeskätt teavet, mida on vaja hoidla, rafineerimistehase või säilitusrajatise, kus kõnealused varud asuvad, täpse asukoha kindlaksmääramiseks, samuti teavet varude koguste, omaniku ja laadi kohta vastavalt määruse (EÜ) nr 1099/2008 C lisa punkti 3.1 esimeses lõigus määratletud kategooriatele.

2. Iga aasta 25. veebruariks saadab iga liikmesriik komisjonile kokkuvõtliku väljavõtte lõikes 1 osutatud varude registrist, näidates ära vähemalt registreeritud kriisivarude kogused ja laadi eelneva kalendriaasta viimase päeva seisuga.

3. Lisaks sellele saadavad liikmesriigid komisjonile registri täieliku väljavõtte 15 päeva jooksul pärast komisjoni vastava taotluse saamist; selles väljavõttes võib esitamata jätta varude asukohta käsitlevad tundlikud andmed. Sellised taotlused võib teha mitte hiljem kui viis aastat pärast kuupäeva, mille kohta taotlus tehakse, ning need ei või käsitleda andmeid, mis on seotud ajavahemikuga enne 1. jaanuari 2013.

Artikkel 7

Varude säilitamise kesküksused

1. Liikmesriigid võivad luua CSEd.

Üks liikmesriik võib luua ainult ühe CSE või mis tahes muu sarnase asutuse. Liikmesriik võib luua oma CSE mis tahes asukohas ühenduse territooriumil.

Liikmesriik loob CSE kasumit mittetaotleva ja üldistes huvides tegutseva asutuse või talitusena, mida ei loeta majandustegevuses osalejaks käesoleva direktiivi tähenduses.

2. CSE peamine eesmärk on naftavarude soetamine, säilitamine ja müümine käesoleva direktiivi kohaldamiseks või naftavarude säilitamist käsitlevate rahvusvaheliste lepingute järgimiseks. See on ainus asutus või talitus, kellele võib anda volitused erivarude soetamiseks või müümiseks.

3. CSEd või liikmesriigid võivad kindlaksmääratud ajavahemikuks delegeerida kriisivarude ja erivarude haldamisega, välja arvatud erivarude müük ja soetamine, seotud ülesanded üksnes:

a) teisele liikmesriigile, kelle territooriumil sellised varud asuvad, või nimetatud liikmesriigi loodud CSEle. Selliselt delegeeritud ülesandeid ei või teistele liikmesriikidele või nende loodud CSEdele edasi delegeerida. CSE loonud liikmesriigil ning igal liikmesriigil, kelle territooriumil varusid hakatakse säilitama, on õigus näha ette, et delegeerimine saab toimuda üksnes tema loal;

b) majandustegevuses osalejatele. Selliselt delegeeritud ülesandeid ei või edasi delegeerida. Kui selline delegeerimine, sellise delegeerimise muutmine või pikendamine puudutab selliste kriisivarude ja erivarude haldamisega seotud ülesandeid, mida säilitatakse teises liikmesriigis, peavad selleks andma eelneva loa nii liikmesriik, kelle jaoks varusid säilitatakse, kui kõik liikmesriigid, kelle territooriumil varusid hakatakse hoidma.

4. Iga CSE loonud liikmesriik nõuab CSElt järgmise avaldamist artikli 8 lõigete 1 ja 2 kohaldamiseks:

a) jooksvalt täielik teave tootekategooriate kaupa esitatud varude koguste kohta, mida CSE saab majandustegevuses osalejatel või, kui see on asjakohane, huvitatud CSEdelt säilitamiseks vastu võtta;

b) vähemalt seitse kuud ette tingimused, vastavalt millele on CSE valmis osutama majandustegevuses osalejatele varude säilitamisega seotud teenuseid. Nende teenuste osutamise tingimused, sealhulgas ajakava suhtes kehtestatud tingimused võib kindlaks määrata ka pädev siseriiklik ametiasutus või määratakse need kindlaks pärast konkurssi, mille eesmärk on määrata kindlaks parima pakkumise teinud majandustegevuses osaleja või, kui see on asjakohane, huvitatud CSE.

CSEd aktsepteerivad selliseid delegeerimise objektivetel, läbi paistvatel ja mittediskrimineerivatel tingimustel. Majandustegevuses osalejate poolt CSE teenuste eest tehtavad maksed ei tohi ületada osutatud teenuste kogumaksumust ning maksete tegemist ei või nõuda enne varude moodustamist. CSE võib seada delegeerimise aktsepteerimise tingimuseks garantii või muu tagatise esitamise majandustegevuses osaleja poolt.

Artikkel 8

Majandustegevuses osalejad

1. Iga liikmesriik tagab, et kõikidele majandustegevuses osalejatele, kellele ta kehtestab varude säilitamise kohustused, et täita talle artikliga 3 pandud kohustusi, antakse õigus delegeerida need kohustused kasvõi osaliselt majandustegevuses osaleja omal valikul üksnes:

- a) selle liikmesriigi CSEle, kelle jaoks varusid säilitatakse;
- b) ühele või mitmele CSEle, kes on eelnevalt teatanud oma valmisolekust selliseid varusid säilitada, eeldusel et selliseks delegeerimiseks on andnud eelneva loa nii liikmesriik, kelle eest varusid säilitatakse, kui kõik liikmesriigid, kelle territooriumil varusid hakatakse hoidma;
- c) teistele majandustegevuses osalejatele, kellel on ühenduses ülemäärased varud või kasutamata säilitusvõimalused, mis asuvad väljaspool selle liikmesriigi territooriumi, kelle eest varusid säilitatakse, eeldusel et selliseks delegeerimiseks on andnud eelneva loa nii liikmesriik, kelle eest selliseid varusid säilitatakse, kui kõik liikmesriigid, kelle territooriumil varusid hakatakse hoidma, ja/või
- d) teistele majandustegevuses osalejatele, kellel on ülemäärased varud või kasutamata säilitusvõimalused, mis asuvad selle liikmesriigi territooriumil, kelle jaoks varusid säilitatakse, eeldusel et sellisest delegeerimisest on liikmesriigile eelnevalt teatatud. Liikmesriigid võivad sellisele delegeerimisele kehtestada piirangud või tingimused.

Punktide c ja d kohaselt delegeeritud kohustusi ei või edasi delegeerida. Punktides b ja c osutatud delegeerimise mis tahes muutmine või pikendamine jõustub üksnes siis, kui selleks on eelnevalt andnud loa kõik liikmesriigid, kes delegeerimiseks loa andsid. Punktis d osutatud delegeerimise mis tahes muutmist või pikendamist käsitatakse uue delegeerimisena.

2. Iga liikmesriik võib piirata nende majandustegevuses osalejate delegeerimisõigust, kellele ta kehtestab või on kehtestanud varude säilitamise kohustused.

Kui sellise piiranguga piiratakse majandustegevuses osaleja õigust delegeerida kohustus seoses kogusega, mis on väiksem kui 10 % tema suhtes kehtestatud varude säilitamise kohustusest, tagab liikmesriik, et ta on loonud CSE, mis on kohustatud aktsepteerima delegeerimist seoses kogusega, mida on vaja selleks, et kaitsta majandustegevuses osaleja õigust delegeerida vähemalt 10 % tema suhtes kehtestatud varude säilitamise kohustusest.

Käesolevas lõikes osutatud miinimummäära suurendatakse 10 protsendilt 30 protsendile hiljemalt viie aasta 31. detsembriks 2017.

3. Olenemata lõigetest 1 ja 2 võivad liikmesriigid kehtestada majandustegevuses osalejale kohustuse delegeerida vähemalt osa oma varude säilitamise kohustusest liikmesriigi CSEle.

4. Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed majandustegevuses osalejate teavitamiseks nende suhtes kehtestatud varude säilitamise kohustuste arutamiseks kasutatavast valemist hiljemalt 200 päeva enne kõnealuse kohustusega seotud ajavahemiku algust. Majandustegevuses osalejad kasutavad oma õigust delegeerida varude säilitamise kohustused CSEdele hiljemalt 170 päeva enne kõnealuse kohustusega seotud ajavahemiku algust.

Kui majandustegevuses osalejaid teavitatakse vähem kui 200 päeva enne varude säilitamise kohustusega seotud ajavahemiku algust, võivad nad kõnealuse kohustuse delegeerida igal ajal.

Artikkel 9

Erivarud

1. Iga liikmesriik võib võtta kohustuseks säilitada tarbimispäevade arvu alusel arvatatud naftavarude miinimumtase vastavalt käesolevale artikli tingimustele (edaspidi „erivarud“).

Erivarud kuuluvad liikmesriigile või tema loodud CSEle ning neid hoitakse ühenduse territooriumil.

2. Erivarud võivad koosneda üksnes ühest või mitmest järgmisest tootekategooriast, mis on määratletud määruse (EÜ) nr 1099/2008 B lisa punktis 4:

- etaan;
- veeldatud naftagaas;
- mootoribensiin;
- lennukibensiin;
- bensiini tüüpi reaktiivkütus (toorbensiini tüüpi reaktiivkütus või JP4);
- petrooleumi tüüpi reaktiivkütus;
- muu petrooleum;
- gaasi- ja diisliõli (kütteõli destillaat);
- kütteõli (nii kõrge kui ka madala väävlisisaldusega);

- lakibensiin ja tööstusbensiin;
- määardeõlid;
- bituumen;
- parafiinvahad;
- naftakoks.

3. Iga liikmesriik määratleb lõikes 2 esitatud kategooriate põhjal naftatooted, millest erivarud koosnevad. Liikmesriik tagab, et artiklis 3 sätestatud eeskirjade kohaselt kindlaks määratud võrdlusaasta kohta ja tema kasutatavatesse kategooriatesse kuuluvate toodete puhul, et liikmesriigis tarbitud koguste toornafta ekvivalentide summa moodustab vähemalt 75 % sisetarbimisest, mis arvutatakse II lisas sätestatud meetodi alusel.

Liikmesriigi poolt valitud kategooriate lõikes erivarud, mida liikmesriik kohustub säilitama, vastavad teatud arvu päevade varudele keskmise päevase sisetarbimise alusel, mida mõõdetakse nende toornafta ekvivalendi põhjal võrdlusaasta jooksul, mis arvutatakse vastavalt artiklis 3 sätestatud eeskirjadele.

Esimeses ja teises lõigus osutatud toornafta ekvivalent arvutatakse, korrutades määruse (EÜ) nr 1099/2008 C lisa punktis 3.2.1 määratletud „vaatluste põhjal kindlaksmääratud siseriiklike brutotarnete” kogusumma koefitsiendiga 1,2 nende toodete puhul, mis kuuluvad kasutatavate või asjaomaste tootekategooriate kohta. Rahvusvahelisi merepunktrivarusid arvutustes arvesse ei võeta.

4. Iga liikmesriik, kes on otsustanud erivarusid säilitada, saadab komisjonile *Euroopa Liidu Teatajas* avaldamisele kuuluva teatise, milles ta esitab selliste varude taseme, mida liikmesriik kohustub säilitama, ning sellise kohustuse kestuse, mis on vähemalt üks aasta. Teavitatud miinimumtasest kohaldatakse võrdset kõikide liikmesriigi poolt kasutatavate erivarude kategooriate suhtes.

Liikmesriigid tagavad, et selliseid varusid hoitakse kogu teavitatud ajavahemiku jooksul, ilma et see piiraks liikmesriigi õigust varusid ajutiselt vähendada tulenevalt individuaalsete varude asendamise toimingutest.

Liikmesriigi kasutatavate tootekategooriate loetelu jääb kehtima vähemalt üheks aastaks ning seda võib muuta üksnes alates kalendrikuu esimesest päevast.

5. Iga liikmesriik, kes ei ole võtnud kohustust säilitada kogu antud kalendriaasta jooksul vähemalt 30 päeva erivarusid, tagab, et vähemalt üks kolmandik tema varude säilitamise kohustusest hoitakse toodetena, mis on koostatud vastavalt lõigetele 2 ja 3.

Liikmesriik, kelle jaoks hoitakse vähem kui 30 päeva erivarusid, koostab aastaaruande, milles analüüsitakse meetmeid, mida tema siseriiklikud ametiasutused on võtnud artiklis 5 osutatud riigi kriisivarude kättesaadavuse ja nende füüsilise ligipäasetavuse tagamiseks ja kontrollimiseks, ning esitab samas aruandes teabe korralduste kohta, mida on tehtud selleks, et liikmesriik saaks kontrollida nende varude kasutamist nafta tarnekatkestuste korral. Aruanne saadetakse komisjonile käsitletava kalendriaasta esimese kuu lõpuks.

Artikkel 10

Erivarude haldamine

1. Iga liikmesriik peab üksikasjalikku ja pidevalt ajakohastatavat registrit kõikidest tema territooriumil säilitatavatest erivarudest. Kõnealune register sisaldab eeskätt kogu teavet asjaomaste varude täpse asukoha määramiseks.

Lisaks sellele saadab liikmesriik komisjonile registri väljavõtte 15 päeva jooksul pärast komisjoni vastava taotluse saamist. Selles väljavõttes võib varude asukohta käsitlevad tundlikud andmed esitamata jätta. Sellise taotluse võib teha mitte hiljem kui viis aastat pärast taotletavate andmete kuupäeva.

2. Kui erivarud on segatud muude naftavarudega, teevad liikmesriigid või nende CSED vajalikud korraldused, et takistada selliste segatud toodete liigutamist, sellises ulatuses, mis on proportsionaalne erivarud moodustava osaga, ilma erivarude omaniku ja selle liikmesriigi, kelle territooriumil kõnealused varud asuvad, ametiasutuste või sellise liikmesriigi loodud CSE eelneva kirjaliku loata.

3. Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed, et tagada kõigi erivarude, mida nende territooriumil säilitatakse või transportitakse, tingimusteta puutumatus täitemeetmete suhtes, olenemata sellest, kas tegu on neile või teistele liikmesriikide kuuluvate varudega.

Artikkel 11

Delegeerimiste mõju

Artiklites 7 ja 8 osutatud delegeerimised ei muuda mingil moel liikmesriikidele käesolevast direktiivist tulenevaid kohustusi.

Artikkel 12

Artikliga 3 hõlmatud varude statistilised kokkuvõtted

1. Seoses artikli 3 alusel säilitatavate varude tasemetega koostab iga liikmesriik statistilised kokkuvõtted ja esitab need komisjonile vastavalt IV lisas sätestatud eeskirjadele.

2. Lõikes 1 osutatud kokkuvõtete koostamise eeskirju, kokkuvõtete ulatust, sisu ning perioodilisust ja nende esitamise tähtaegu võib muuta vastavalt artikli 23 lõikes 2 osutatud regulatiivkomitee menetlusele. Asjaomaste kokkuvõtete komisjonile esitamise eeskirju võib samuti muuta vastavalt artikli 23 lõikes 2 osutatud regulatiivkomitee menetlusele.

3. Liikmesriigid ei või kriisivarude statistilistesse kokkuvõtetesse lisada toornafta või naftatoodete koguseid, mis kuuluvad konfiskeerimisele või mille suhtes rakendatakse täitemeetmeid. Sama kehtib varude puhul, mis kuuluvad äriühingutele, kes on pankrotis või kes on sõlminud kokkuleppe võlausaldajatega.

Artikkel 13

Erivarude statistilised kokkuvõtted

1. Iga asjaomane liikmesriik koostab ja esitab komisjonile statistilise kokkuvõtte erivarude iga tootekategooria kohta, näidates iga kalendrikuu viimasel päeval olemas olevad erivarud ja täpsustades kõnealuste varude võrdlusaasta keskmise tarbimise kogused ja päevade arvu. Kui osa nendest erivarudest hoitakse väljaspool liikmesriigi territooriumi, esitab liikmesriik üksikasjalikud andmed eri liikmesriikides ja CSEdes või nende poolt säilitatavate varude kohta. Samuti esitab liikmesriik üksikasjaliku teabe selle kohta, kas kõik need varud kuuluvad talle või kuuluvad need kas täielikult või osaliselt hoopis tema CSEle.

2. Iga asjaomane liikmesriik koostab ja esitab komisjonile samuti kokkuvõtte tema territooriumil asuvate ja teistele liikmesriikidele või CSEdele kuuluvate erivarude kohta, näidates iga kalendrikuu viimasel päeval olemas olevad erivarud artikli 9 lõikes 4 kindlaks määratud tootekategooriate kaupa. Nimetatud kokkuvõttes märgib liikmesriik samuti iga sellise varu kohta asjaomase liikmesriigi või CSE ning asjaomased kogused.

3. Lõigetes 1 ja 2 osutatud statistilised kokkuvõtted esitatakse kokkuvõtetes käsitletud kalendrikuule järgneva kalendrikuu jooksul.

4. Statistiliste kokkuvõtete koopiad saadetakse viivitamatult komisjonile samuti pärast komisjoni vastava taotluse saamist. Sellise taotluse võib teha mitte hiljem kui viis aastat pärast kuupäeva, mida asjassepuutuvad andmed käsitlevad.

5. Statistiliste kokkuvõtete ulatust, sisu ning perioodilisust ja nende esitamise tähtaegu võib muuta vastavalt artikli 23 lõikes 2 osutatud regulatiivkomitee menetlusele. Asjaomaste kokkuvõtete komisjonile esitamise eeskirju võib samuti muuta vastavalt artikli 23 lõikes 2 osutatud regulatiivkomitee menetlusele.

Artikkel 14

Kommertsvarude kokkuvõtted

1. Liikmesriigid saavad komisjonile igakuised statistilised kokkuvõtted nende riigi territooriumil hoitavate kommertsvarude tasemete kohta. Nad tagavad tundlike andmete kaitse ja hoiduvad asjaomaste varude omanike nimede nimetamisest.

2. Komisjon avaldab liikmesriikide esitatud kokkuvõtete põhjal koostatud ühenduse kommertsvarude igakuise statistilise kokkuvõtte, kasutades koondtasemeid.

3. Eeskirju, mis käsitlevad statistiliste kokkuvõtete esitamist ja avaldamist ning nende perioodilisust, võib muuta vastavalt artikli 23 lõikes 2 osutatud regulatiivkomitee menetlusele.

Artikkel 15

Andmetöötlus

Komisjon vastutab selliste infotehnoloogiliste ressursside väljaarendamise, veebimajutuse, haldamise ja hooldamise eest, mis on vajalikud selleks, et võtta vastu, säilitada ja töödelda statistilistes kokkuvõtetes esitatud andmeid, kogu muud käesoleva direktiivi kohaselt liikmesriikide esitatud või komisjoni kogutud teavet ning mis tahes naftavarusid käsitlevaid andmeid, mis on kogutud vastavalt määrusele (EÜ) nr 1099/2008 ja mida on vaja käesoleva direktiivi kohaselt nõutavate kokkuvõtete koostamiseks.

Artikkel 16

Biokütused ja lisaained

1. Artiklite 3 ja 9 kohaste varude säilitamise kohustuste arvu-
tamisel võetakse biokütuseid ja lisaaineid arvesse üksnes juhul, kui need on segatud asjaomaste naftatoodetega.

2. Tegelikult säilitatavate varude tasemete arvutamisel võetakse biokütuseid ja lisaaineid arvesse, kui:

a) need on segatud asjaomaste naftatoodetega või

b) neid säilitatakse asjaomase liikmesriigi territooriumil, eeldusel, et kõnealune liikmesriik on võtnud vastu eeskirjad, millega tagatakse nende segamine käesolevas direktiivis sätestatud varude säilitamise nõuete kohaselt hoitavate naftatoodetega ning et neid kasutatakse transpordis.

3. Eeskirju biokütuste ja lisaainete arvesse võtmiseks varude säilitamise kohustuste ja varude tasemete arvutamisel vastavalt lõigetele 1 ja 2 võib muuta vastavalt artikli 23 lõikes 2 osutatud regulatiivkomitee menetlusele.

Artikkel 17

Nafta ja naftatoodete koordineerimisrühm

1. Käesolevaga luuakse nafta ja naftatoodete koordineerimisrühm (edaspidi „koordineerimisrühm“). Koordineerimisrühm nõuandeorgan, mis tegeleb ühenduses valitseva nafta ja naftatoodete varustuskindlusega seotud olukorra analüüsimisega ning tegevuse koordineerimise ja meetmete rakendamise hõlbustamisega kõnealuses valdkonnas.

2. Koordineerimisrühm koosneb liikmesriikide esindajatest. Rühma juhhib komisjon. Komisjoni kutsel võivad koordineerimisrühma tegevuses osaleda asjaomase sektori esindusorganid.

Artikkel 18

Eriolukordadeks valmisoleku ja varude säilitamise kontrollimine

1. Komisjon võib koostöös liikmesriikidega kontrollida liikmesriikide eriolukordadeks valmisolekut ja, kui komisjon peab asjakohaseks, sellega seotud varude säilitamist. Selliste kontrollide ettevalmistamisel võtab komisjon arvesse teiste institutsioonide ja rahvusvaheliste organisatsioonide tehtud jõupingutusi ja konsulteerib koordineerimisrühmaga.

2. Koordineerimisrühm võib leppida kokku volitatud esindajate ja teiste liikmesriikide esindajate osalemise kontrollides. Kontrollitava liikmesriigi määratud ametiisikud võivad olla saatjaks kontrolli läbiviivatele isikutele. Ühe nädala jooksul pärast lõikes 1 osutatud kontrollist teatamist teeb asjaomane liikmesriik, kes ei ole komisjoni teavitatud artiklites 6 ja 9 sätestatud varude asukohta käsitlevatest tundlikest andmetest, sellise teabe komisjoni töötajatele ja volitatud esindajatele kättesaadavaks.

3. Liikmesriigid tagavad, et nende ametiasutused ning kriisivarude ja erivarude säilitamise ja haldamise eest vastutajad on inspekteerimisega nõus ja osutavad komisjoni poolt kontrollide läbiviimiseks volitatud isikutele abi. Liikmesriigid tagavad eelkõige, et nendele isikutele antakse õigus tutvuda varusid puudutavate dokumentide ja registritega ning et neil on juurdepääs kõigile asukohtadele, kus varusid hoitakse, ja kõigile seotud dokumentidele.

4. Käesoleva artikli kohase kontrolli tulemus tehakse teatavaks kontrollitud liikmesriigile ja see võidakse edastada koordineerimisrühmale.

5. Liikmesriigid ja komisjon tagavad, et ametnikud, esindajad ja muud isikud, kes tegutsevad komisjoni järelevalve all, ning koordineerimisrühma liikmed ei või avaldada teavet, mida on kogutud või vahetatud vastavalt käesolevale artiklile ning mis oma olemuselt kuulub ametisaladuse alla, näiteks varude omanike isik.

6. Lõikes 1 osutatud kontrollimiste eesmärgid ei või hõlmata isikuandmete töötlemist. Kontrollide käigus leitud või tuvastatud isikuandmeid ei või koguda ega arvesse võtta ning kui neid juhuslikult siiski kogutakse, hävitatakse andmed viivitamata.

7. Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed, et tagada kriisivarude ja erivarudega seotud kõigi andmete, registrite, kokkuvõtete ja dokumentide säilitamine vähemalt viie aasta jooksul.

Artikkel 19

Üksikisikute kaitse andmete töötlemisel

Käesolev direktiiv ei piira ega mõjuta kuidagi üksikisikute kaitset isikuandmete töötlemisel, mis on tagatud ühenduse ja siseriikliku õiguse sätetega, ning eelkõige ei muuda see liikmesriikide kohustusi seoses isikuandmete töötlemisega, mis on sätestatud direktiivis 95/46/EÜ, ega ühenduse institutsioonidele ja asutustele määrusega (EÜ) nr 45/2001 pandud kohustusi seoses isikuandmete nendepoolse töötlemisega oma ülesannete täitmisel.

Artikkel 20

Menetlused eriolukorras

1. Liikmesriigid tagavad, et nad on kehtestanud menetlused ja võtavad kõik vajalikud meetmed, et nende pädevad ametiasutused saaksid tõsise tarnekatkestuse korral lasta kiiresti, reaalselt ja läbipaistvalt ringlusesse kas kõik või osalised kriisivarud ja erivarud ja et kehtestada tarbimisele üldised või eripiirangud vastavalt varude prognoositavale puudujäägile, muu hulgas eraldades naftatooteid teatavatele kasutajarühmadele eelisõiguse alusel.

2. Liikmesriikidel on alati olemas situatsiooniplaanid, mida rakendatakse tõsise tarnekatkestuse korral, ning liikmesriigid näevad ette selliste plaanide rakendamiseks vajalikud organisatsioonilised meetmed. Liikmesriigid teavitavad komisjoni taotluse korral oma situatsiooniplaanidest ja nendega seotud organisatsioonilistest meetmetest.

3. Sellise kehtiva rahvusvahelise otsuse korral varude ringlusesse laskmise kohta, mis mõjutab ühte või mitut liikmesriiki:

a) võib asjaomane liikmesriik kasutada oma kriisivarusid ja erivarusid kõnealusest otsusest tulenevate rahvusvaheliste kohustuste täitmiseks. Sellisel juhul teavitab liikmesriik viivitamata komisjoni, et komisjon saaks kokku kutsuda koordinaatsioonirühma koosoleku või konsulteerida selle liikmetega elektroonilisel teel, et hinnata eelkõige ringlusesse laskmise mõju;

b) peaks komisjon soovitava liikmesriikidel lasta ringlusse kõik oma kriisivarud ja erivarud või osa nendest või võtta muid asjakohaseks peetavaid samaväärse jõuga meetmeid. Komisjon võib tegutseda üksnes pärast koordineerimisrühmaga konsulteerimist.

4. Kui ei ole tehtud kehtivat rahvusvahelist otsust varude ringlusesse laskmise kohta, kuid kui tekivad raskused toornafta või naftatoodete tarnimisel ühendusse või liikmesriiki, teavitab komisjon IEAd vajaduse korral ja koordineerib tegevust IEAga, kui see on asjakohane, ning korraldab kas liikmesriigi taotlusel või omal algatusel võimalikult kiiresti konsulteerimise koordineerimisrühmaga. Kui koordineerimisrühmaga konsulteerimist taotleb liikmesriik, korraldatakse see hiljemalt nelja päeva jooksul taotluse esitamisest, välja arvatud juhul, kui liikmesriik nõustub pikema ajavahemikuga. Kui koordineerimisrühm on olukorra läbi vaadanud, määrab komisjon läbivaatamise tulemuste põhjal kindlaks, kas tegemist on tõsise tarnekatkestusega.

Kui leitakse, et tegemist on tõsise tarnekatkestusega, annab komisjon loa asjaomaste liikmesriikide poolt sellel otstarbel esitatud kriisivarude ja erivarude koguste täielikuks või osaliseks ringlusse laskmiseks.

5. Eriti kiireloomulistel juhtudel või kohalikele kriisidele reageerimiseks võivad liikmesriigid lasta ringlusse kriisivarusid ja erivarusid kogustes, mis on otseselt vajalikud sellistele olukordadele koheseks reageerimiseks, vähendades varusid seeläbi allapoole käesolevas direktiivis sätestatud kohustuslikku miinimumtasest. Sellisel juhul teavitavad liikmesriigid komisjoni viivitamatult ringlusse lastud kogusest. Komisjon edastab kõnealuse teabe koordineerimisrühma liikmetele.

6. Lõigete 3, 4 või 5 kohaldamise korral võivad liikmesriigid säilitada ajutiselt väiksemaid varusid, kui on sätestatud käesolevas direktiivis. Sellisel juhul määrab komisjon koordineerimisrühmaga peetud konsultatsioonide tulemuste põhjal ja vajaduse korral koostöös IEAga, ja võttes eelkõige arvesse olukorda rahvusvahelistel nafta- ja naftatoodete turgudel, kindlaks mõistliku aja, mille jooksul liikmesriigid peavad oma varud nõutavate miinimumtasemetega taas vastavusse viima.

7. Komisjoni käesoleva artikli alusel vastu võetud otsused ei mõjuta asjaomaste liikmesriikide teisi võimalikke rahvusvahelisi kohustusi.

Artikkel 21

Karistused

Liikmesriigid kehtestavad eeskirjad karistuste kohta, mida kohaldatakse käesoleva direktiivi alusel vastu võetud siseriiklike õigusnormide rikkumise korral, ning võtavad kõik vajalikud

meetmed, et tagada nende kohaldamine. Karistused peavad olema tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad. Liikmesriigid teatavad neist sätestet komisjonile 31. detsembriks 2012 ja annavad viivitamata teada nende edaspidistest muudatustest.

Artikkel 22

Läbivaatamine

Hiljemalt 31. detsembriks 2015 vaatab komisjon läbi käesoleva direktiivi toimumise ja rakendamise.

Artikkel 23

Komiteemenetlus

1. Komisjoni abistab komitee.
2. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artikleid 5 ja 7.

Artikkel 24

Kehtetuks tunnistamine

Direktiiv 73/238/EMÜ, direktiiv 2006/67/EÜ ja otsus 68/416/EMÜ tunnistatakse kehtetuks alates 31. detsembrist 2012.

Viiteid kehtetuks tunnistatud direktiividele ja kehtetuks tunnistatud otsusele käsitatakse viidetena käesolevale direktiivile.

Artikkel 25

Ülevõtmine

1. Liikmesriigid jõustavad käesoleva direktiivi järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid 31. detsembriks 2012.

Liikmesriigid, kes ei ole 31. detsembriks 2012 IEA liikmed ja kelle naftatoodete sisetarbimine põhineb täielikult impordil, jõustavad erandina esimesest lõigust käesoleva direktiivi artikli 3 lõike 1 järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid hiljemalt 31. detsembriks 2014. Kuni need liikmesriigid sellised meetmed jõustavad, säilitavad nad naftavarusid, mis vastavad 81 päevale keskmise päevase puhasimpordi alusel.

Kui liikmesriigid need sätted vastu võtavad, lisavad nad nendesse või nende ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas vastuvõetud põhiliste siseriiklike õigusnormide teksti.

Artikkel 26

Jõustumine

Käesolev direktiiv jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikkel 27

Adressaadid

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüssel, 14. september 2009

Nõukogu nimel

eesistuja

C. MALMSTRÖM

---

*I LISA***NAFTATOODETE IMPORDI TOORNAFTA EKVIVALENDI ARVUTUSMEETOD**

Naftatoodete impordi toornafta ekvivalent, millele on osutatud artiklis 3, arvutatakse vastavalt järgmisele meetodile:

Naftatoodete impordi toornafta ekvivalent saadakse, liites toornafta, maagaasivedelike, rafineerimistehaste lähteainete ja muude määruse (EÜ) nr 1099/2008 B lisa punktis 4 määratletud süsivesinike puhasimpordi, kohandades tulemust, et võtta arvesse varude muutuseid, lahutades 4 % toorbensiini saagise eest (või kui toorbensiini keskmine saagis ületab riigi territooriumil 7 %, lahutades toorbensiini tegeliku netotarbimise või toorbensiini keskmise saagise) ja liites selle kõikide muude naftatoodete (välja arvatud toorbensiin) puhasimpordile, mida on samuti kohandatud, et võtta arvesse varude muutuseid, ja korrutatud koefitsiendiga 1,065.

Rahvusvahelisi merepunktrivarusid arvutustes arvesse ei võeta.

---

*II LISA***SISETARBIMISE TOORNAFTA EKVIVALENDI ARVUTUSMEETOD**

Artikli 3 kohaldamiseks arvutatakse sisetarbimise toornafta ekvivalent vastavalt järgmisele meetodile:

Sisetarbimine on üksnes järgmiste toodete määruse (EÜ) nr 1099/2008 C lisa punktis 3.2.1 määratletud „vaatluste põhjal kindlaksmääratud siseriiklike brutotarnete” kogusumma: mootoribensiin, lennukibensiin, bensiini tüüpi reaktiivkütus (toorbensiini tüüpi reaktiivkütus või JP4), petrooleumi tüüpi reaktiivkütus, muu petrooleum, gaasi- ja diisliõli (kütteõli destillaat), kütteõli (nii kõrge kui ka madala väävlisisaldusega), nagu on määratletud määruse (EÜ) nr 1099/2008 B lisa punktis 4.

Rahvusvahelisi merepunktrivarusid arvutustes arvesse ei võeta.

Sisetarbimise toornafta ekvivalent arvutatakse koefitsiendiga 1,2 korrutamise teel.

III LISA

SÄILITATAVATE VARUDE TASEME ARVUTUSMEETODID

Säilitatavate varude taseme arvutamiseks kasutatakse järgmisi meetodeid:

Ilma et see piiraks artikli 4 lõike 3 kohaldamist, ei või ühtegi kogust varuna arvestada rohkem kui ühe korra.

Toornafta varusid vähendatakse 4 %, mis vastab toorbensiini keskmisele saagisele.

Rahvusvaheliste merepunkrivarude jaoks mõeldud toorbensiini ja naftatoodete varusid arvesse ei võeta.

Muud naftatooted arvestatakse varude hulka vastavalt ühele kahest järgnevast meetodist. Liikmesriigid peavad valitud meetodit kasutama kogu asjaomase kalendriaasta jooksul.

Liikmesriigid võivad:

- a) arvata varude hulka kõik muud määruse (EÜ) nr 1099/2008 C lisa punkti 3.1 esimeses lõigus kindlaks määratud naftatoodete varud ja arvutada toornafta ekvivalendi, korrutades kogused koefitsiendiga 1,065, või
- b) arvata varude üksnes järgmiste toodete varud: mootoribensiin, lennukibensiin, bensiini tüüpi reaktiivkütus (toorbensiini tüüpi reaktiivkütus või JP4), petrooleumi tüüpi reaktiivkütus, muu petrooleum, gaasi- ja diisliõli (kütteõli destillaat), kütteõli (nii kõrge kui ka madala väävlisisaldusega) ja arvutada toornafta ekvivalendi, korrutades kogused koefitsiendiga 1,2.

Varude arvutused võivad sisaldada koguseid, mida hoitakse:

- rafineerimistehaste mahutites;
- puistekaupade terminalides;
- torujuhtmete vedelikumahutites;
- praamidel;
- riigisese rannaveo tankeritel;
- sadamas olevatel naftatankeritel;
- siseveelaevade punkrites;
- mahutite põhjades;
- kasutatavate varudena;
- suurtarbijate poolt seadusest tulenevalt, või muid ametivõimude poolt kontrollitavaid koguseid.

Neid koguseid, välja arvatud rafineerimistehaste mahutites, torujuhtmete vedelikumahutites või puistekaupade terminalides hoitavad kogused, ei või erivarude arvutamisel arvesse võtta, kui erivarud arvutatakse kriisivarudest eraldi.

Arvutamisel ei tohi kunagi arvesse võtta:

- a) toornaftat, mida ei ole veel toodetud;
- b) koguseid, mida hoitakse:
  - torujuhtmetes;
  - paakvagunites;
  - merelaevade punkrites;
  - teenindusjaamades ja jaemüügikauplustes;
  - teiste tarbijate poolt;
  - meres asuvatel tankeritel;
  - sõjaväevarudena.

Oma varude arvutamisel peavad liikmesriigid vähendama oma varude koguseid, mis arvutati eespool kirjeldatud meetodil, 10 % võrra. Vähendada tuleb kõiki arvutustes sisalduvaid koguseid.

10 %-list vähendamist ei tule siiski kohaldada erivarude taseme või erivarude erinevate tootekategooriate tasemete arvutamisel, kui nimetatud erivarud või tootekategooriad arvutatakse kriisivarudest eraldi, eelkõige pidades silmas artiklis 9 sätestatud miinimumtasemete järgimise kontrollimist.

IV LISA

Artikli 3 alusel säilitatavate varude tasemete statistiliste kokkuvõtete koostamise ja nende komisjonile esitamise eeskirjad

Liikmesriigid peavad koostama ja esitama igal kuul komisjonile lõplikud statistilised kokkuvõtted kalendrikuu viimasel päeval tegelikult säilitatavate varude taseme kohta, mis on arvatatud kas nafta puhasimpordi päevade arvu või nafta sisetarbimise päevade arvu alusel vastavalt artiklile 3. Statistilises kokkuvõttes tuleb esitada täpsed üksikasjad selle kohta, miks põhinevad arvutused impordi päevade arvul või vastupidi tarbimise päevade arvul, ning tuleb täpsustada, millist III lisas sätestatud meetodit kasutati.

Kui osa artikli 3 kohaselt säilitatavate varude taseme arvutamisel arvesse võetud varudest säilitatakse väljaspool riigi territooriumi, esitatakse igas kokkuvõtetes üksikasjalik teave erinevates asjaomastes liikmesriikides ja CSEdes hoitavate varude kohta kokkuvõttes käsitletava perioodi viimase päeva seisuga. Iga liikmesriik märgib oma statistilises kokkuvõttes samuti igal sellise juhu kohta, kas tegu on ühe või mitme majandustegevuses osaleja delegeerimistaotluse alusel säilitatavate varude või hoopis liikmesriigi või tema CSE taotluse alusel säilitatavate varudega.

Kõikide liikmesriigi territooriumil teiste liikmesriikide või CSEde nimel hoitavate varude kohta peab kõnealune liikmesriik koostama ja esitama komisjonile kokkuvõtte, milles näidatakse iga kalendrikuu viimasel päeval olemasolevad varud tootekategooriate kaupa. Nimetatud kokkuvõttes peab liikmesriik märkima samuti iga sellise varu kohta eelkõige asjaomase liikmesriigi või CSE ning asjaomased kogused.

Eelnevas kolmes lõigus osutatud statistilised kokkuvõtted tuleb esitada komisjonile kokkuvõttes käsitletavale kuule järgneva 55 päeva jooksul. Samad kokkuvõtted tuleb samuti esitada kahe kuu jooksul pärast komisjoni taotluse saamist. Sellise taotluse võib teha mitte hiljem kui viis aastat pärast kuupäeva, mille kohta andmed käivad.
